

Грабчо.

Да ми приказва съ такава безстыдностъ!

Кольо, Грабчу.

Моля вы ся, господарю, опростете...

Славчо.

Не ся срамувате въ тѣз' години...

Кольо, Славчу.

Недѣйте така, господине, баща ви е той!

Грабчо.

Остави мя! Кучето недньо!

Кольо, Грабчу.

Недѣйте така, моля вы, чадо ви е. Да съмь азъ, *нейса!*...

Грабчо.

Ще тя туря сждія на таз' работа, Кольо, за да видишь кой има право.

Кольо.

Твърдѣ добръ! (*Славчу*) Пооттеглетеся малко.

Грабчо.

Обычамъ една дѣвойка, съ която некамъ да ся ожена; а распустнѣтыйтъ ми сынъ има и той безстыдността да я обыча заедно съ мене, и да иска да я земе той, а не азъ.

Кольо.

А! криво има.

Грабчо.

Чулъ ли си ты нѣщо по ужасно? Сынъ да иска да е съперникъ на баща си по